

вено мнение за демократичното възприемане на ромите и това ще се хареса на българския народ, защото и на него му писна все да е жертвата - къде с портмонето си, къде с двора и градината си, къде с отношението си.

Недобра политическа стратегия избра и президентството, където бяха нашите надежди. Не с премълчаване, и бягство от проблемите ще помогнем за съпричастието у ромите към българските национални интереси.

Ратифицирането от страна на България на Рамковата конвенция за защита на националните малцинства вече е факт! И това не е малко! Но до каква степен ще грее този факт не ромите, ако тя не се прилага в културната ѝ сфера.

Вярно, че някои недобросъвестни хора свързват придобиването на права и осъзнаването на човешкото достойнство от един етнос с бъдещо искане на автономия. Но подобно искане може да бъде породено единствено от глад, немотия и широко ширеща се безпросветност. В света има много примери в това отношение.

Затова нека България да е винаги с високо вдигнато чело. С чиста и толерантна съвест, с каквата е била винаги. Парирането на подобни „мераци“ е много по-лесно, когато си до самата лава, а не извън нея.

Аз не мога да гарантирам и да зная, дали утрешното ромско поколение, като резултат от досегашната политика спрямо ромите, няма да бъде по-агресивно и по-откровено от моето. Защото самата аз и другите като мен, не намираме общи занимания, общи дела и не раждаме общи плодове. Днес те са като българските деца - със същите пориви и желания и за съжаление също употребяват дрогата за бягство от света. И още по-зле - те

създават свои нападателни малки групи и лично аз бях тяхна „случайна“ жертва. Но в резултат на това аз успях да вляза в редица домове и от този миг бих могла да се срамувам, че съм родена в България, че защитавам правителството, че защитавам ромите. Защото степента на мизерията, потресе дори мен - безработната, живееща от приятелски подаяния ромка.

Повярвайте ми това е геноцид! Престъпление би било от моя страна, а и на всеки друг да не знаем, че в държавата ни има друга държава! Държава, която всеки момент може да рухне върху главите ни - нашите и на близките ни хора. Това е една „невидима“ държава, създавана от невежеството, от породената от него агресия, от обидата, от накръненото човешко достойнство, от върлуващите епидемии и дрогата.

Моля правителството да изпрати снимачни екипи и да се запознае с това състояние, за което говоря, защото с думи е невъзможно да се опише. Говоря за гетата, за малките къщурки, на които улиците са котешки пътеки, а благоустройството с канализации и подобни са само химери.

Моля да вземе незабавни мерки за намиране на работна заетост на част от тези хора, независимо как ще го направи! Да спре да се доверява на информация от разни правозащитни организации, защото самите те никога не са стъпвали дори и в облагородена ромска махала, защото има и такива махали.

Разбираме желанието, че ние трябва да сме българи, а не цигани и роми; нека да е така, но не може този социален проблем да не се реши окончателно и отделно от всичко друго. Едва тогава може да се говори за роми българи. Когато жизненото равнище се из-